

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Hr. Pelle Voigt plejer at have en lidt bedre logisk sans end den, han her demonstrerede mangel på. Grundlovsbruddet ligger ikke i, at forespørgslen har nydt fremme. Desuden kunne man ikke, da den blev fremmet, gå op og sige, at man syntes sådan og sådan, for der står i samme paragraf, som hr. Albrecht-sen kender og hr. Pelle Voigt kender, at en sådan afstemning i givet fald foretages uden forhandling. Så der var altså ikke ved den lejlighed mulighed for at gå op og sige noget som helst. Hr. Pelle Voigt plejer ellers at eksaminere os andre, men han kunne godt selv læse på lektien, før han går op og siger, at så skulle jeg have sagt det ved den lejlighed, for det kunne jeg ikke.

Desuden er grundlovsbruddet – altså det påståede grundlovsbrud – ikke, at forespørgslen nød fremme, og at den behandles, men at Folketinget blander sig i en administrativ sag, som ifølge grundlovens ret klare tekst hører ind under administrationen, under den udøvende magt.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Ja, og så er vi vist tilbage til sagen.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg skal bare minde hr. Arne Melchior om den fortræffelige institution, man har her i Folketinget, som hedder Folketingets præsidium. Den behandler disse spørgsmål ganske indgående, også ved hjælp af en dygtig embedsmandsstab, som giver alle partier mulighed for at fremsætte deres synspunkter i denne slags sager.

Jeg vil gentage min undren over, at forsvarsministeren øjensynlig efter hr. Arne Melchiors opfattelse har opfordret folketingsflertallet til at begå grundlovsbrud. Men det er jo mærkelige tider, vi lever i.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Hr. Arentoft har ordet for en kort bemærkning, og så er det ved at være slut med de korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Arentoft (KF):

Der er meget, der bliver rutine, og det er det også, når vi behandler fremme af en forespørgsel. Så går det ganske automatisk igennem. Sikken panik der havde været i Folketinget, hvis der den 29. januar 1987, som formanden oplyste, da fremme af forespørgslen var på, pludselig skulle foretages en afstemning! Der var måske ikke ret mange medlemmer i salen. Afstemningen havde fået et helt andet udfald end forventet. Det havde været en pudsigt situation.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Så er vi tilbage ved sagen.

Forsvarsministeren (Engell):

Dette har for forsvaret været en trist debat, fordi et flertal her i salen tilsyneladende lægger op til, at forsvaret vedrørende anvendelsen af sine egne lokaler skal have en meget dårlig, meget ringe behandling.

Jeg vil også godt sige, at min skuffelse ikke mindst over Socialdemokratiet i denne sag er stærkt udtalt. I virkeligheden er det utroligt, at et parti, som sammen med regeringspartierne står bag vedtagelsen af en ny personellov for forsvaret, i denne situation svigter forsvaret, ikke gør det muligt eller ikke ønsker, at det skal være muligt for forsvaret at have tilstrækkeligt moderne og tidsvarende undervisningsfaciliteter til den meget vigtige undervisning, mange forskellige former for undervisning og tilsvarende, som finder sted på Østerbrogades Kaserne.

Efter at have fulgt den debat, der i det seneste halve års tid har været om forsvarets ressourceudnyttelse, hvor ikke mindst Socialdemokratiet ved gentagne lejligheder har påpeget, at forsvaret bør sikre en bedre udnyttelse af de ressourcer, der er til rådighed, må jeg konstatere, at det er fantastisk, at man i en debat som denne fra hr. Hans Hækkerups side kan sige: nå ja, men der var et auditorium, man havde glemt, som man bare kan indrette – vel vidende at indretning af dette lokale vil koste over 3 mill. kr., samtidig med at forsvaret på sin egen kaserne har muligheder for at flytte ind i bygninger til en langt lavere omkostning.

Det vil sige, at på den ene side kritiserer man forsvaret for dårlig ressourceudnyttelse, og på den anden side vil man altså her i Folketinget tvinge forsvaret til at leje ud til helt